

Mette Frederiksens tale til Tænk tanken Europas konference 2019

Tak for velkomsten.

Jeg er glad for at være med igen i år. Inden for de næste seks måneder skal vi til to valg. Valget til Europa-Parlamentet. Valget til Folketinget.

Man kan godt mærke, at de nærmer sig. Bl.a. på dialekterne på Christiansborg. De er ved at blive afstemt kandidaternes kredse. Det er ligesom, når man har talt i telefon med sine forældre eller bedsteforældre.

Jeg kommer vist ikke uden om, at jeg tale mere nordjysk. Kristian Thulesen Dahl har aldrig været mere fra Thyregod, end han er lige nu.

Man kan lige så godt opgive at forstå, hvad de sønderjyske kandidater siger.

Selv Dan Jørgensen prøver at tale mere fynsk – men det kan simpelthen ikke lade sig gøre.

.....

Begge valg kommer til at handle om grådighed. Og retfærdighed.

Alle os, der passer vores arbejde og betaler vores skat. Vi har fundet ud af, at nogen modarbejder vores fællesskab.

Hvidvask i hæderkronede banker. Svindel med udbytteskat.

Så I dokumentaren om udbytteskatteskandalen på DR?

Det mest rystende var næsten, at bagmændene er mere end gemene kriminelle. De er ideologiske modstandere af de samfund, de er en del af. De så det som deres pligt at plyndre Europa.

Hvis nogen troede, der var smurt tykt på i filmen *Wolf of Wall Street*. Så tror de det ikke længere.

Vi skal ikke skære alle over én kam. Men alt for mange steder var pengene bedre end moralen.

Desværre også i nogle af de største banker herhjemme.

Vi har NemID. Netbank. Banken skal have kopi af vores pas. De holder øje med, om der er penge på kontoen. Og sender et brev i det øjeblik, der ikke er.

Alligevel kunne der hvidvaskes penge for et beløb så stort, at det kan være svært at forstå.

Uden at nogen tilsyneladende opdagede noget. Og dem, der rent faktisk blev advaret. De gjorde ikke noget ved det. Før det var for sent.

Banker er vigtige. De spiller en stor og uundværlig rolle i vores økonomi og samfund. Derfor har de et ansvar. Ikke kun for sig selv, men over for os alle sammen. For Danmark.

Når det ansvar bliver svigtet. Så er det et brud på vores samfundskontrakt.

Det kan samfundet ikke holde til.

Hvis ikke alle bidrager – så er der til sidst ingen, der bidrager.

Vores opgave er at gentegne kontrakten. Genskabe tilliden til samfundets bærende institutioner. Alle skal svare sit. Også bankerne. Også toppen af vores samfund. Også store internationale koncerner.

Det er mit hovedbudskab i dag: Vi har brug for et stærkere EU i kampen imod grådighed.

.....

Et helt konkret eksempel: skat på tech-giganter.

Netflix. Google. Facebook. Apple. Hvor mange af dem er på listen over de 100 virksomheder, der bidrager mest til det danske samfund? Ingen.

25 af de største internationale IT-virksomheder betaler 109 millioner i dansk selskabsskat. Til sammen. Aalborg Portland i min hjemby betaler næsten det samme.

Det undergraver den tillid, der binder vores samfund sammen.

Vi ser det over hele Europa. Tech-giganter betaler ikke skat i de lande, hvor de tjener deres penge.

Her har vi brug for mere EU. En fælles digital EU-skat.

EU-kommissionen har fremlagt et forslag. Men det kommer ingen vegne. Fordi kommissionen bliver modarbejdet. Af flere lande. Blandt andre Danmark.

Lars Løkke Rasmussens regering er imod forslaget.

Talerne om internationalt samarbejde rakte kun så langt.

Storbritannien og Frankrig er gået enegang. Hvis Danmark havde en socialdemokratisk regering, så var Danmark gået med som en del af den progressive alliance.

Vi skal arbejde videre for at finde en fælles international løsning. Men vi kan ikke vente på den.

Jeg foreslår i dag, at Danmark sammen med de andre lande, der er interesserede, indfører en ny skat for tech-giganter.

.....

Jeg har altid været glødende tilhænger af det europæiske samarbejde, og er det stadig. Gamle fjender blev allierede. Krigserklæringer blev afløst af handelsaftaler. Vi har løftet hinanden. Skabt fremskridt og frihed for de europæiske befolkninger. Det er EU for mig.

Og det er det EU, jeg gerne vil have mere af.

Jeg ved godt, at nogen herinde mener, at Socialdemokratiet er blevet et mere EU-skeptisk parti. Det er vi ikke.

Socialdemokratiet er modstander af, at EU fremmer en borgerlig økonomisk politik – men det betyder ikke, at vi er EU-modstandere.

Vi er også modstandere af, at der bliver ført borgerlig politik i Danmark. Det gør os ikke til et Danmark-skeptisk parti.

EU er en politisk union. Politiske partier og bevægelser kæmper om retningen.

Det kan ikke komme bag på nogen, at Socialdemokratiet vil have et mere socialdemokratisk EU. Det er det, vi arbejder for. Et EU, hvor vi løser fælles opgaver i fællesskab.

Det gælder klimaforandringerne. Det gælder migrationsstrømmene.

Det gælder finansieringen af vores velfærdssamfund. Herhjemme knokler vi for at få råd til at udvikle sundhedsvæsenet i en tid, hvor flere får brug for det.

I mange europæiske lande er der blevet skåret ned på fx uddannelser i årene efter krisen. Sociale rettigheder er blevet svækket.

Groft sagt, har flertallet af de senere års reformer forringet velfærden i Europa. Det er lang tid siden, vi har udbygget den. Fordi for mange selskaber betaler for lidt. Fordi EU-landene har indledt et kapløb mod bunden på selskabsskatten.

De europæiske Socialdemokratier har foreslået en fælles bund under selskabsskatten. Så virksomheder ikke kan flytte deres penge rundt imellem medlemslandene. Og presse os til at sænke skatten igen og igen.

Vi vil have råd til at udvikle velfærdssamfundet.

.....

I år er det 30 år siden, muren faldt. Europa blev genforenet. Kommunismen var besejret. Demokratiet og kapitalismen havde vundet.

Velstanden i Vesten steg. Det gjorde mulighederne også. Og vi ønsker os ikke tilbage. Selvom jeg godt ved, nogen herinde sikkert tit synes, det lyder sådan, når jeg begynder at tale om H.C. Hansen og Anker Jørgensen og alle de andre 😊.

Men det gør jeg, fordi jeg er så stolt af det velfærdssamfund, som socialdemokrater før mig satte sig i spidsen for bygge op. En markedsøkonomi med gode vilkår for danske virksomheder. Med en åben tilgang til resten af verden. Medlemskabet af EU.

Samtidig med en retfærdig omfordeling af de goder, der blev skabt. Respekt for lønmodtagerrettigheder, ordentlige lønninger, et stærkt sikkerhedsnet. Det er det, der gør Danmark stærkt. Det, vi skal styrke. I stedet for at svække det. Med topskattelettelser og forringelser af velfærden.

Globaliseringen har ført meget godt med sig. Men den har også en bagside: stigende ulighed.

I dag ejer klodens 50 rigeste *personer* lige så meget som 50 *procent* af befolkningen.

Og i Danmark. Et af verdens mest lige lande. Tjener direktøren i én af de 100 største virksomheder 17 gange mere end en almindelig medarbejder. Gabet er blevet dobbelt så stort siden årtusindskiftet.

Jeg tror, rigtig mange sidder med en dårlig smag i munden, når direktører, der har svigtet deres ansvar, ikke bliver fyret. Men får en fratrædelsesordning, der er større end det, de fleste mennesker kan nå at tjene hele deres arbejdsliv.

Det handler jo ikke om penge. Det handler om retfærdighed.

Og det er heller ikke kun de økonomiske forskelle, der er vokset. Forskellene er vokset imellem landsdele. Mellem dem uden uddannelse og dem med de længste. Mellem generationer.

Hvor du kommer fra, hvem du er, hvad du laver. Det betyder noget for, hvordan du ser verden.

De gule veste i Frankrig. Lønmodtagerne uden for de større byer. De ville ikke finde sig i, at de skulle betale regningen for den grønne omstilling. De vendte sig imod en politik, der gav skattelettelser til de allerrigeste – og sendte regningen til den brede befolkning.

Da en fransk minister endelig besluttede sig for at komme demonstranterne i møde. Udviser forståelse. Så sagde han, at han godt kunne se, hvor svært det måtte være at klare sig for 950 euro om måneden. Når nu det jo koster 200 euro at invitere ægtefællen med på restaurant i Paris – og det vel at mærke uden vin.

Hvis politik kun gavner de privilegerede. Hvis toppen får lov at stikke af fra resten. Så mister befolkningen tilliden til samfundet.

For mig handler politik om hele samfundet. Ikke om den ene eller anden klasse eller interesse. Men om os alle sammen.

.....

Mit syn på EU er det samme. EU skal være der for de europæiske befolkninger. For almindelige lønmodtagere.

Vi har stadig problemer med virksomheder, der omgår reglerne. Medarbejdere der er ansat i et fuldtidsjob. Men er det på en måde, hvor de ikke har de rettigheder, der normalt følger med.

Har I fulgt med i Padborg-sagen?

En dansk vognmand misbruger den fri bevægelighed til at udnytte filippinske chauffører. Han henter dem til Europa igennem Polen. Og fra Polen til Danmark, hvor de arbejder på de dårligste polske vilkår. 15 kroner i timen. 18 timers arbejde i streg. De bor i en kummerlig containerlejr ved vores grænse. Alt sammen for større profit. Grådigheden stikker hovedet frem. EU skal stå på almindelige lønmodtageres side i den kamp.

Det er ikke nok, at EU er god til frihandel og rammelovgivning. Vi har brug for et folkeligt EU.

Hvis vi i EU ikke evner at løse de fælles opgaver. Så er jeg bange for, at vi får flere afstemninger som Brexit-afstemningen. Og på trods af al virakken. På trods af kaosset. Så er jeg bange for, at flere vil følge med briterne ud af det europæiske fællesskab.

I morgen stemmer det britiske parlament om Theresa Mays aftale. Hvis det bliver et nej. Så kommer et hårdt Brexit helt tæt på.

Det kan få kæmpe konsekvenser. For Storbritannien og EU. Men også for Danmark. Både politisk og økonomisk. Det er én af vores tætteste samarbejdspartnere, der forlader fællesskabet. En af vores største handelspartnere.

Det indre marked bliver mindre. Europa bliver svagere.

Det er det sidste, vi har brug for, når vi ser, hvordan tingene udvikler sig på den globale scene.

Der er brug for et stærkere EU, som forener os imod grådighed og ulighed.

Et Europa for folket. Tak for ordet.